

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315010211
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5315010211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2018, o odvolaní obžalovaného I. W. proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/37/2015 zo dňa 7.9.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, č.k. 1T/37/2015-325 zo 7.9.2017.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 285 písm. a) Tr. por.

obžalovaného I. W., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom B. č. XXX, okres Q.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, sp. zn. Pv 300/14/5502-33 zo dňa 6.10.2015, zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v období od 17.03.2011 do 14.10.2011 požiadal J. G. na rôznych miestach v meste Čadca o poskytnutie finančnej hotovosti, kde J. G. uviedol, že finančné prostriedky potrebuje na uhradenie cestovných nákladov, ako aj na súkromné účely a osobnú potrebu, kde požičané finančné prostriedky sa zaviazal vrátiť z vymožených finančných prostriedkov od svojich dlžníkov, na základe čoho mu J. G. postupne požičal ním požadované sumy peňazí v rôznych sumách od 10,- Eur do 400,- Eur v celkovej sume najmenej 5.390,- Eur, napokon v presne nezistený deň v prvej polovici roka 2012 v miestnom pohostinstve zv. U Gáboríka v obci Vysoká nad Kysucou, okres Čadca požiadal J. G. o poskytnutie finančných prostriedkov v sume 100,- Eur pre osobnú potrebu s tým, že mu tieto vráti v dohľadnej dobe, na základe čoho si J. G. požičal od majiteľa pohostinstva U. K. finančnú hotovosť v sume 100,- Eur a spolu so svojou finančnou hotovosťou 10,- Eur mu poskytol sumu 110,- Eur, pričom všetky finančné prostriedky mu J. G. poskytol v domnení, že mu tieto budú vrátené z finančných prostriedkov, ktoré mal podľa vlastného vyjadrenia vymôcť od svojich dlžníkov, kde J. G. doposiaľ požičané finančné prostriedky nevrátil, pričom už v čase, keď preberal finančné hotovosti vedel, že tieto nevráti, nakoľko mu to nedovoľovala jeho finančná situácia, keďže nemal zabezpečený dostatočný finančný príjem, mal iné záväzky, tiež ním prezentovaný údaj o jeho pohľadávkach voči iným osobám bol vymyslený, zároveň vrátenie peňazí bolo závislé od okolností, ktoré nemohol ovplyvniť, čím J. G. spôsobil škodu v sume najmenej 5.500,- Eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa ust. § 281 ods. 1 Tr. por. s poukazom na ust. § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie proti obžalovanému I. W., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom B. č. XXX, okres Q., pre skutok v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, sp.zn. Pv 300/14/5502-33 zo dňa 6.10.2015, právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 19.04.2010 v cukrárni na ul. Palárikova v meste Čadca, okres Čadca oslovil J. G. s požiadavkou na pôžičku peňazí v sume 1.500,- Eur, ktoré chcel použiť na úhradu cestovných nákladov pri ceste do zahraničia, kde chcel podľa vlastného tvrdenia navštíviť svojich dlžníkov za účelom výberu dlžných súm, ktoré predstavovali vysoké sumy, pričom J. G. sľúbil vrátiť požičané finančné prostriedky v lehote do 31.07.2010, na základe čoho mu J. G. po podpise zmluvy o pôžičke poskytol finančnú hotovosť v sume 1.500,- Eur, ďalej dňa 09.09.2010 na tom istom mieste oslovil J. G. s požiadavkou na pôžičku peňazí v sume 500,- Eur, ktoré chcel taktiež použiť na úhradu cestovných nákladov pri vymáhaní svojich pohľadávok, pričom J. G. sa zaviazal požičané peniaze vrátiť v lehote dvoch až troch mesiacov z vymožených finančných prostriedkov, na základe čoho mu J. G. tohto dňa požičal finančnú hotovosť v sume 500,- Eur, potom dňa 03.11.2010 na tom istom mieste oslovil J. G. s požiadavkou na pôžičku peňazí v sume 500,- Eur, ktoré chcel použiť na úhradu cestovných nákladov pri vymáhaní svojich pohľadávok, pričom J. G. sa zaviazal požičané peniaze vrátiť v lehote dvoch až troch mesiacov z vymožených finančných prostriedkov, na základe čoho mu J. G. tohto dňa požičal finančnú hotovosť v sume 500,- Eur, pričom všetky finančné prostriedky mu J. G. poskytol v domnení, že mu tieto budú vrátené z finančných prostriedkov, ktoré mal podľa vlastného vyjadrenia vymôcť od svojich dlžníkov, kde J. G. doposiaľ požičané finančné prostriedky nevrátil, pričom už v čase, keď preberal finančné hotovosti vedel, že tieto nevráti, nakoľko mu to nedovoľovala jeho finančná situácia, keďže nemal zabezpečený dostatočný finančný príjem, mal iné záväzky, tiež ním prezentovaný údaj o jeho pohľadávkach voči iným osobám bol vymyslený, zároveň vrátenie peňazí bolo závislé od okolností, ktoré nemohol ovplyvniť, čím J. G. spôsobil škodu v sume najmenej 2.500,- Eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

z a s t a v u j e , pretože je premlčané.

Podľa ust. § 288 ods. 3 Tr. por. poškodeného J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., U R., N. Y. č. XXXX/XX, s nárokom na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný I. W. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za spáchanie tohto prečinu bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil, pričom mu podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola uložená skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému nahradiť poškodenému J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., U R., N. Y. č. XXXX/XX, škodu vo výške 2.500,- Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., U R., N. Y. č. XXXX/XX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. Odvolanie obžalovaný následne odôvodnil písomnými podaniami zo dňa 18.9.2017 a 03.10.2017, osobne podanými dňa 19.09.2017 na Krajskom súde v Žiline a dňa 09.11.2017 na Okresnom súde Čadca. V rámci zdôvodnenia odvolania obžalovaný podrobne rozobral napadnutý rozsudok, pričom tvrdil, že svedok K. na pojednávaní dňa 07.09.2017 klamal a žiadal krajský súd, aby menovaného svedka predvolal. Spochybňoval náležitosti vyšetrovania a jeho objektivitu. Záverom svojho odvolania žiadal o: „rekonštrukciu v cukrárni v Čadci“ a o potvrdenie notárskeho úradu z 19.4.2010 podpísaného I. Y. a žiadal, aby ako svedkyňa vypovedala dcéra J. G., aby vypovedal „krivoprišažný“ svedok U. K., Z. W. a ďalšie osoby uvádzané v odvolaní, ako N. W. - brat obžalovaného a N. W. - syn obžalovaného.

Prokurátor sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, avšak sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci považuje za potrebné uviesť, že prvostupňový súd v rámci procesného postupu rešpektoval základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä zásadu zákonného trestného procesu podľa § 2 ods. 7 Tr. por., zásadu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por. a tiež zásadu rovnosti strán (kontradiktórnosti) podľa § 2 ods. 14 Tr. por. Prvostupňový súd síce v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, avšak vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom nezodpovedajúcim zásade voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. je pritom základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil citovaným zákonným ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a v posudzovanej veci rozhodol nesprávne a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Treba uviesť, že okresný súd v predloženej veci nepostupoval dôsledne, najmä vo fáze hodnotenia dôkazov. Vykonané dôkazy vyhodnotil iba jednostranne, jednotlivo a nesprávne bez toho, aby dôkazy vyhodnotil aj v súhrne a vo vzájomnej súvislosti. Okresný súd síce vykonal na hlavnom pojednávaní dôkazy v takom rozsahu ako mal a mohol, avšak z týchto vyvodil nesprávny záver, keď vyhlásil odsudzujúci rozsudok. Treba poznamenať, že postup súdu pri voľnom hodnotení dôkazov v trestnom konaní a odôvodnenosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné v odvolacom konaní a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný jedine v prípade, ak tu nie sú dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného.

Konanie pred prvostupňovým súdom bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a skutkový stav bol vykonaným dokazovaním objasnený v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je nevyhnutné dopĺňať dokazovanie ďalšími dôkazmi navrhnutými obžalovaným, ktoré by mali preukázať jeho nevinu. Vyžiadanie správ od JUDr. Štetiarovej nebolo za daného stavu pre účely trestného konania potrebné a taktiež obžalovaným navrhované výsluchy ďalších osôb krajský súd považoval za nedôvodné, keďže by šlo len o nepriame dôkazy, ktorých vykonanie by bolo nadbytočné.

Na obžalovaného I. W. bola podaná obžaloba pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tým, že dňa 19.04.2010 v cukrárni na ul. Palárikova v meste Čadca, okres Čadca oslovil J. G. s požiadavkou na pôžičku peňazí v sume 1.500,- Eur, ktoré chcel použiť na úhradu cestovných nákladov pri ceste do zahraničia, kde chcel podľa vlastného tvrdenia navštíviť svojich dlžníkov za účelom výberu dlžných súm, ktoré predstavovali vysoké sumy, pričom J. G. sľúbil vrátiť požičané finančné prostriedky v lehote do 31.07.2010, na základe čoho mu J. G. po podpise zmluvy o pôžičke poskytol finančnú hotovosť v sume 1.500,- Eur, ďalej dňa 09.09.2010 na tom istom mieste oslovil J. G. s požiadavkou na pôžičku peňazí v sume 500,- Eur, ktoré chcel taktiež použiť na úhradu cestovných nákladov pri vymáhaní svojich pohľadávok, pričom J. G. sa zaviazal požičané peniaze vrátiť v lehote dvoch až troch mesiacov z vymožených finančných prostriedkov, na základe čoho mu J. G. tohto dňa požičal finančnú hotovosť v sume 500,- Eur, potom dňa 03.11.2010 na tom istom mieste oslovil J. G. s požiadavkou na pôžičku peňazí v sume 500,- Eur, ktoré chcel použiť na úhradu cestovných nákladov pri vymáhaní svojich pohľadávok, pričom J. G. sa zaviazal požičané peniaze vrátiť v lehote dvoch až troch mesiacov z vymožených finančných prostriedkov, na základe čoho mu J. G. tohto dňa požičal finančnú hotovosť v sume 500,- Eur, následne v období od 17.03.2011 do 14.10.2011 opätovne požiadal J. G. na rôznych miestach v meste Čadca o poskytnutie finančnej hotovosti, kde J. G. uviedol, že finančné prostriedky potrebuje na uhradenie cestovných nákladov, ako aj na súkromné účely a osobnú potrebu, kde požičané finančné prostriedky sa zaviazal vrátiť z vymožených finančných prostriedkov od svojich dlžníkov, na základe čoho mu J. G. postupne požičal ním požadované sumy peňazí v rôznych sumách od 10,- Eur do 400,- Eur v celkovej sume najmenej 5.390,- Eur, napokon v presne nezistený deň v prvej polovici roka 2012 v miestnom pohostinstve zv. U Gáboríka v obci Vysoká nad Kysucou, okres

Čadca požiadal J. G. o poskytnutie finančných prostriedkov v sume 100,- Eur pre osobnú potrebu s tým, že mu tieto vráti v dohľadnej dobe, na základe čoho si J. G. požičal od majiteľa pohostinstva U. K. finančnú hotovosť v sume 100,- Eur a spolu so svojou finančnou hotovosťou 10,- Eur mu poskytol sumu 110,- Eur, pričom všetky finančné prostriedky mu J. G. poskytol v domnení, že mu tieto budú vrátené z finančných prostriedkov, ktoré mal podľa vlastného vyjadrenia vymôcť od svojich dlžníkov, kde J. G. doposiaľ požičané finančné prostriedky nevrátil, pričom už v čase, keď preberal finančné hotovosti vedel, že tieto nevráti, nakoľko mu to nedovoľovala jeho finančná situácia, keďže nemal zabezpečený dostatočný finančný príjem, mal iné záväzky, tiež ním prezentovaný údaj o jeho pohľadávkach voči iným osobám bol vymyslený, zároveň vrátenie peňazí bolo závislé od okolností, ktoré nemohol ovplyvniť, čím J. G. spôsobil škodu v sume najmenej 8.000,- Eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Objektom trestného činu podvodu je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci.

Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí na cudzom majetku malú škodu.

Subjekt je všeobecný, páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Dôsledným vyhodnotením vykonaných dôkazov v zmysle už uvádzaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. krajský súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že u obžalovaného I. W. nebolo jednoznačne, bez akýchkoľvek vážnejších pochybností preukázané, že obžalovaný si požičal od poškodeného sumu vo výške minimálne 8.000,- Eur. Vyhodnotením vykonaných dôkazov v rámci jednotlivých čiastkových útokov mal síce krajský súd preukázané, že žalovaný skutok sa stal a je pokračovacím prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., avšak nedospel k záveru, že by malo ísť o prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., čo sa týka výšky spôsobenej škody. Krajský súd mal za jednoznačne preukázané, že obžalovaný si od poškodeného J. G. postupne požičal sumu 2.500,- Eur, ktorá skutočnosť bola potvrdená podpisom obžalovaného. I podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný v priamom úmysle poškodeného presvedčil o tom, že má dlžníkov, ktorí mu majú vrátiť veľký obnos peňazí, a peniaze potrebuje na zaplatenie nákladov súvisiacich s vymáhaním údajných pohľadávok obžalovaného. Poškodený konajúci v dobrej viere v následnú bonitu obžalovaného zo svojho účtu vybral potrebnú sumu (19.04.2010 - sumu 2.000,- Eur; 09.09.2010 - sumu 1.000,- Eur; 3.11.2010 - sumu 500,- Eur; č.l. 192,193 spisu), ktorú postupne v preukázateľnej výške 2.500,- Eur požičal obžalovanému, a to dňa 19.4.2010 v sume 1.500,- Eur (obžalovaný sa predmetnú sumu zaviazal zaplatiť do 31.07.2010); ďalej dňa 09.09.2010 sumu 500,- Eur a dňa 03.11.2010 opätovne sumu vo výške 500,- Eur, ktoré sa zaviazal poškodenému vrátiť v lehote do 2-3 mesiacov z vymožených finančných prostriedkov.

Pokiaľ šlo o zostávajúcu údajne požičanú sumu, krajský súd nemal z doposiaľ vykonaného dokazovania preukázané, o akú konkrétnu sumu sa malo presne jednať a dokonca ani to, či vôbec zo strany poškodeného bola obžalovanému poskytnutá. Krajský súd, po podrobnom preskúmaní napadnutého rozsudku a analýze vykonaných dôkazov mal za to, že závery okresného súdu, týkajúce sa zvyšnej údajne požičanej sumy, sú v prevládajúcej miere len domnienky bez zodpovedajúcich priamych, či nepriamych dôkazov, ktoré by tieto závery aj reálne odôvodňovali. Prvostupňový súd dospel k týmto záverom, pretože sa nezaoberal pri hodnotení dôkazov komplexne všetkými vykonanými dôkazmi, keďže vina obžalovaného musí byť nepochybne preukázaná súhrnom priamych a nepriamych dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku, ale aj usvedčuje z jeho spáchania práve obžalovaného W.. Výrok o vine obžalovaného môže byť totižto založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok spáchal práve obžalovaný a vylučujú pritom možnosť iného záveru. V danej veci, s výnimkou výpovede poškodeného, neexistoval žiadny priamy ani nepriamy dôkaz o tom, že poškodený poskytol obžalovanému ním tvrdené sumy.

Za takejto dôkaznej situácie krajský súd uzatvára, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, uvedený v obžalobe prokurátora zo skutku právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v období od 17.03.2011 do 14.10.2011 požiadal J. G. na rôznych miestach v meste Čadca o poskytnutie finančnej hotovosti, kde J. G. uviedol, že finančné prostriedky potrebuje na uhradenie cestovných nákladov, ako aj na súkromné účely a osobnú potrebu, kde požičané finančné prostriedky sa zaviazal vrátiť z vymožených finančných prostriedkov od svojich dlžníkov, na základe čoho mu J. G. postupne požičal ním požadované sumy peňazí v rôznych sumách od 10,- Eur do 400,- Eur v celkovej sume najmenej 5.390,- Eur, napokon v presne nezistený deň v prvej polovici roka 2012 v miestnom pohostinstve zv. U Gáboríka v obci Vysoká nad Kysucou, okres Čadca požiadal J. G. o poskytnutie finančných prostriedkov v sume 100,- Eur pre osobnú potrebu s tým, že mu tieto vráti v dohľadnej dobe, na základe čoho si J. G. požičal od majiteľa pohostinstva U. K. finančnú hotovosť v sume 100,- Eur a spolu so svojou finančnou hotovosťou 10,- Eur mu poskytol sumu 110,- Eur, pričom všetky finančné prostriedky mu J. G. poskytol v domnení, že mu tieto budú vrátené z finančných prostriedkov, ktoré mal podľa vlastného vyjadrenia vymôcť od svojich dlžníkov, kde J. G. doposiaľ požičané finančné prostriedky nevrátil, pričom už v čase, keď preberal finančné hotovosti vedel, že tieto nevráti, nakoľko mu to nedovoľovala jeho finančná situácia, keďže nemal zabezpečený dostatočný finančný príjem, mal iné záväzky, tiež ním prezentovaný údaj o jeho pohľadávkach voči iným osobám bol vymyslený, zároveň vrátenie peňazí bolo závislé od okolností, ktoré nemohol ovplyvniť, čím J. G. spôsobil škodu v sume najmenej 5.500,-Eur, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Z tohto dôvodu bolo konanie obžalovaného potrebné prekvalifikovať oproti kvalifikácii v obžalobe, ako i kvalifikácii skutku v napadnutom rozsudku na pokračovací prečin podvodu podľa ust. § 221 ods. 1 Tr. zák., predovšetkým vzhľadom na výšku spôsobenej škody 2.500,- Eur (malá škoda). Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pričom však tento skutok tvorí viac čiastkových útokov, ktoré spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä však jednotiaci zámer obžalovaného spáchať trestný čin.

Za takto ustáleného skutkového stavu krajský súd dospel k záveru, že napriek skutočnosti, že žalovaný skutok (tak ako bol ustálený krajským súdom), a ktorým si obžalovaný mal požičať od poškodeného sumu 2.500,- Eur sa stal, spáchal ho obžalovaný, pričom svojím konaním naplnil skutkovú podstatu pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., nebolo však možné rozhodnúť o vine obžalovaného a to z nasledovných dôvodov:

Podľa ust. § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por., obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1 Tr. por.

Trestné stíhanie sa zastaví, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9 Trestného poriadku (§ 215 ods. 1 písm. d/ Tr. por.).

Trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané (§ 9 ods. 1 písm. a/ Tr. por.).

Trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je:

- a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,
- b) dvadsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov,
- c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Do premlčacej doby sa nezapočítava:

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
- c) skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Premlčanie trestného stíhania sa prerušuje:

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatela, alebo
- b) ak páchatel spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin.

Prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba (§ 87 ods. 1 až 4 Tr. zák.).

Podľa ust. § 221 ods. 1 Tr. zák., kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa názoru súdu z hľadiska dĺžky premlčacej doby nie je podstatné ako skutok kvalifikoval prokurátor v podanej obžalobe alebo policajný orgán pri vznesení obvinenia v predchádzajúcom štádiu trestného konania, rozhodujúca je skutočná povaha trestného činu, ako ju vyhodnotil súd po vykonaní dokazovania.

Skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr. por. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. sa mal stať v období od 19.04.2010 až 03.11.2010. Dňa 29.05.2014 bolo obvinenému vznesené obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. Tu je potrebné uviesť, že skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia sa týkal konania právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., avšak právna kvalifikácia bola súdom zmenená, a to na pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., čo malo vplyv na dĺžku premlčacej doby, ktorá potom zodpovedala dobe uvedenej v § 87 ods. 1 písm. e) Tr. zák. V dôsledku úpravy skutku súdom došlo k zmene právnej kvalifikácie a z dôvodu časového odstupu od spáchania skutku (19.04.2010 až 03.11.2010) a času vznesenia obvinenia (29.05.2014) došlo k premlčaniu trestného stíhania.

Podľa ust. § 281 ods. 1 Tr. por., súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených vo vyššie citovanom § 9 ods. 1 Tr. por.

Podľa ust. § 9 ods. 2 Tr. por., ak sa týka dôvod uvedený v ods. 1 len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

Pretože momentom zistenia dôvodov pre zastavenie trestného stíhania z dôvodu jeho premlčania stratil súd možnosť posudzovať prípadné zavinenie obžalovaného, nezostávalo iné ako trestné stíhanie, týkajúce sa čiastkových útokov, pri ktorých sa obžalovaný postupne obohatil o sumu 2.500,- Eur, ktoré získal od poškodené J. G., podľa ust. § 281 ods. 1 Tr. por. v spojení s ust. § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por., zastaviť.

S poukazom na uvedené krajský súd z podnetu podaného odvolania zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu a vo výroku o treste, pretože vo výroku o vine boli zistené chyby a napadnutým rozsudkom v odsudzujúcej časti pri stanovovaní právnej kvalifikácie boli porušené ustanovenia Trestného zákona a vo veci rozhodol sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Keďže obžalovaného spod obžaloby oslobodil a trestné stíhanie zastavil, poškodeného J. G. podľa § 288 ods. 3 Tr. por. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.